

žovati jej až do skončení nového sporu. Nemá proto též povolení odložení exekuce ohledně pohledávky hlavní žádné spojitosti a žádného účinku na vymáhání pohledávky útratové. Odklad exekuce vztahoval se jen na pohledávku onu, a nelze proto tvrditi, že by účel odkladu byl zmařen, kdyby vymahající věřitel vedl exekuci pro svou pohledávku útratovou dále. Byloť naopak na dlužníku, aby tuto útratovou pohledávku, proti níž se nemůže nikterak vyzpírati a vydobývání její zmařiti, zaplatil a tím si výhodu odkladu zabezpečil.

Neodporuje vydobývání této útratové pohledávky ani zásadě, že ohledně jednoho knihovního tělesa jest možné toliko jedno řízení exekuční. Neboť odložená exekuce není v běhu (§ 139. ex. ř.), nýbrž stojí až do návrhu na obnovení (§ 44. odst. 4. ex. ř.). Tak jakoby nevadilo zahájení zvláštního dražebního řízení jiným vymahajícím věřitelem, nemůže vaditi ani zahájení zvláštního dražebního řízení pro o v o u pohledávku téhož vymahajícího věřitele.

Nejv. soud. dvůr dovolací stížnost dlužníkovu zamítnul a rozhodnutí II. stolice z její důvodů potvrdil.

(Rozh. z 23. února 1910, č. j. $\frac{R III 68/10}{I}$).

J. B.

§§ 330., 344.⁴ tr. ř. Není zmatkem, nechte-li otázky a odpovědi poroty k nim porotce vrchní, nýbrž porotce jiný.

§§ 318., 323., 344.^{6. 9.} tr. ř. Ani § 318. tr. ř., ani § 323. tr. ř. neukládá porotnímu soudu povinnost, aby z úřední moci zjistil, které skutkové okolnosti odpovídají tomu či onomu zákonnému znaku deliktu.

(Rozh. c. k. nejvyš. zruš. soudu z 10. led. 1910 Kr III. 112/9.)

C. k. nejvyšší zruš. soud zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného proti rozsudku porotního soudu, jímž byl odsouzen pro přečin proti bezpečnosti cti dle §§ 488. a 491. tr. z. Důvody:

Ve zmatečnou stížnosti předem uplatňovaný zmatečný důvod dle § 344. č. 4. tr. ř. spočívá prý v tom, že proti předpisu § 330. tr. ř. otázky, porotci zodpovězené, nebyly přečteny vrchním porotcem, nýbrž porotcem jiným. Tento názor není správný. Neboť z ustanovení § 344. č. 4. tr. ř. plyne nepochybně, že jen porušení těch předpisů, v tomto § uvedených zakládá zmatek, na něž v ý s l o v n ě z m a t e č n o s t í j e s t p o h r o ž e n o .

Ze znění § 330. III. tr. ř. jest pak patrné, že pouze onen předpis jest pod sankcí zmatečnosti, jímž se nařizuje, že přečísti jest otázky porotcům dané a bezprostředně pokaždé připojený výrok poroty v přítomnosti všech porotců. Že slovo »hlasů« ve výroku poroty bylo připsáno vrchním porotcem nikoliv v poradní světlici (§ 329. II. tr. ř.), nýbrž v jednacím sále, nebylo zmatečnou stížností

káráno. Ale byť i v těchto směrech porušení formální bylo dáno, jest patrné, že nemohlo míti nepříznivý vliv pro obžalovaného (§ 344. předposl. odst. tr. ř.).

Proti vývodům zmateční stížnosti ohledně zmatečného důvodu č. 6. § 344. tr. ř. jest uvést toto:

Předpis § 318. tr. ř. o pojetí konkrétních okolností do hlavní otázky má za účel jen individualisování trestního činu. Proto jest tomuto předpisu učiněno zadost, zamezí-li se pojetím konkrétních okolností do hlavní otázky záměna činu, předmět rozsudku tvořícího s jiným trestním činem stejného druhu a je-li obžalovaný prost nebezpečí, býti stíhánu opětně pro týž čin. V tomto případě tvořen jest trestný čin obsahem článku novin, obžalovaným uveřejněného. Tím, že tento článek v obou hlavních otázkách jest přesně označen, jest účele předpisu § 318. tr. ř. nepochybně dosaženo.

Zmateční stížnost dále vytýká, že z obou hlavních otázek není patrné, v čem má spočívat skutková povaha přečinu dle § 488. tr. z. — a v čem skutková podstata přečinu dle § 491. tr. z. Tím prý byla porotcům odňata možnost posouditi, pro kterou skutkovou podstatu má obžalovaný býti odsouzen dle § 488. tr. z. a pro kterou dle § 491. tr. z. Také prý tím bylo obžalovanému znemožněno kvalifikaci potírati.

Ale nelze nahlédnouti, pokud tímto způsobem kladení otázek bylo porotcům znemožněno posouditi, pro kterou skutkovou podstatu jest obžalovaného odsouditi podle § 488. tr. z. a pro kterou podle § 491. tr. z. Porotcům byly předloženy 2 hlavní otázky a tím jim uloženo zkoumati, je-li tu skutková podstata přečinu dle § 488. tr. z. a dle § 491. tr. z.

Tvrdí-li se pak, že tím obžalovanému bylo znemožněno kvalifikaci potírati, dlužno proti zmateční stížnosti uvést, že ani § 318. tr. ř., ani § 323. tr. ř. neukládá porotnímu soudu povinnost, z úřední povinnosti zjistiti, které znaky deliktu odpovídají skutkovému ději a že proto bylo na obhájci, aby učinil dotýčný návrh. To se nestalo. Mimo to nelze bez povšimnutí nechat, že v přítomném případě jest více než pochybné, bylo-li by možno bez poškození obžaloby odloučiti skutkové podstaty dle § 488. resp. 491. tr. z. a bylo proto nutno ponechat přezkoumání to porotcům.

Nelze ani důvodně tvrditi, že výrok poroty jest nejasný. Týž praví naopak s plnou jasností, že porotcové v obsahu zažalovaného článku shledali jak skutkovou podstatu přečinu dle § 488. tr. z., tak i onu dle § 491. tr. z. Tím méně může býti řeči o odporu.

Tím vyvrácen jest též zmateční důvod § 344. č. 9. tr. ř. Jenom se v tomto směru ještě poznamenává, že skutečnost, že soukromý žalobce jest v článku viněn z určitého nečestného a nemravného jednání, ještě nevylučuje, že tento článek může v ostatním svém obsahu pojímati urážku na cti soukromého žalobce bez uvedení určitých skutků.

Skřípský.